

Sygn. akt II Ka 255/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	Stażysta Beata Wilkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2020 r.

sprawy **S. P.**

oskarżonego z art. 157§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 14 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 509/18

wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 255/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Sąd Rejonowy w Łukowie z dnia 14 stycznia 2020r. sygn.. akt II K 509/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	<p>1. Obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku pod postacią art. 7 k.p.k. polegającą na uwzględnieniu okoliczności przemawiających tylko na korzyść oskarżonego, przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów przez dowolną ocenę dowodów, niewyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności przez:</p> <p>a. obdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w których zaprzecza on by widział K. G. (1) i K. G. (2) w dniu 26 maja 2018 roku w m. K. (...)na sąsiedniej nieruchomości w sytuacji gdy obie nieruchomości oddziela siatka a ponadto K. G. (1) i K. G. (2) był widziany przez rodziców oskarżonego H. P. i J. P.,</p> <p>b. obdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w których zaprzecza on by pobił K. G. (1) i podaje precyzyjnie godzinę odjazdu z posesji rodziców po upływie roku od zdarzenia a nie pamięta w co był ubrany on jak również jego syn A. P.,</p> <p>c. obdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w których wskazywał, iż dowiedział się o pobiciu K. G. (1) następnego dnia w niedzielę, w sytuacji gdy jego ojciec H. P. dzwonił do niego już w dniu pobicia K. G. (1),</p> <p>d. obdarzenie w całości walorem wiarygodności zeznań świadków H. P. i J. P., którzy zeznali, iż świadek K. G. (2) cały czas grabił podwórko, a ponadto by nie widzieli u K.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

G. (1) żadnych obrażeń w sytuacji gdy u K. G. (1) podczas udzielania mu pomocy medycznej ujawniono skrzep krwi w prawym uchu,

e. odmowę obdarzenia walorem wiarygodności zeznań świadków K. G. (1), M. G., B. C. (1), J. G. i K. G. (2) w sytuacji gdy zeznania te się wzajemnie uzupełniają, są logiczne a różnice dotyczące treści zeznań świadków dotyczą jedynie nieistotnych szczegółów przedmiotowego zdarzenia,

f. uznanie za niewiarygodny fakt upadku z zgrabiarki przez K. G. (1) i przyjęcie, iż oskarżyciel prywatny musiał by doznać w tej sytuacji poważniejszych urazów podczas gdy co innego wynika z opinii biegłego sądowego M. L.,

g. niezasadnie uznanie, iż zadawanie kilkukrotnych obrażeń ręką po głowie oskarżyciela prywatnego przez oskarżyciela musiałoby pozostawić liczne obrażenia,

h. pominięcie istotnych okoliczności sprawy, jak fakt, iż w dniu pobicia K. G. (1), jego syn J. G. powiadomił Policję o pobiciu swojego ojca przez oskarżonego,

i. pominięcie wniosków płynących z opinii biegłej sądowej psycholog M. O., iż u świadka K. G. (2) nie występują żadne czynniki, które mogą wpływać zniekształcająco na sposób składania przez niego zeznań i ich treść, co miało istotny wpływ na treść wyroku bowiem skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w sprawie poprzez niesłuszne uniewinnienie oskarżonego choćby od popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.

1. art. 5 § 2 k.p.k.
poprzez błędne zastosowanie

	<p>tego przepisu w sprawie, w której nie występowały niedające się usunąć wątpliwości bowiem sąd dysponował konsekwentnymi, jednoznacznymi i spójnymi zeznaniami świadka K. G. (2), który to dowód pozwalał na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych, iż oskarżony co najmniej dopuścił przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej K. G. (1), co miało istotny wpływ na treść wyroku bowiem skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w sprawie poprzez niesłuszne uniewinnienie oskarżonego choćby od popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych sprawy mający wpływ na treść wyroku i tym samym błędne ustalenie, iż oskarżony w dniu 26 maja 2018 roku w m. K. (...)nie pobił ani w żaden sposób nie naruszył nietykalności cielesnej K. G. (1) a obrażenia jakich doznał oskarżyciel prywatny powstały w innych okolicznościach,</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Podniesione w apelacji zarzuty ocenić należy jako zasadne jak również na uwzględnienie zasługuje wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.</p> <p>W przedmiotowej sprawie decydujące dla jej rozstrzygnięcia miały dwie grupy dowodów: z jednej strony wyjaśnienia S. P., który nie przyznał się do winy i generalnie potwierdzające je zeznania jego rodziców, z drugiej</p>		

zeznania oskarżyciela prywatnego K. G. (1) i K. G. (2), z których wynikało, że oskarżony dopuścił się fizycznej napaści na pokrzywdzonego. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd meriti dał wiarę pierwszej grupie dowodów, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonego od stawianego mu zarzut, jednakże zdaniem Sądu Okręgowego ocena ta nie jest zgodna ze wskazaniami art. 7 kpk a okoliczności, które sąd pominął, a które wskazane będą w dalszej części uzasadnienia przemawiają za odmienną oceną dowodów.

Na wstępie stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy bardzo szczegółowo przeprowadził postępowanie dowodowe ujawniając w jego trakcie praktycznie cały dostępny materiał dowodowy, przeprowadzając w tym również pewne czynności z urzędu. Nie uniknął jednak błędów przy ocenie tak zgromadzonych dowodów.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku jednym z czynników, którym Sąd się kierował dokonując takiej, a nie innej oceny był rzekomy konflikt jaki istniał pomiędzy rodzinami oskarżonego oraz oskarżyciela prywatnego, którego zarzewiem miała być interwencja jaką przeprowadził w mieszkaniu G. S. P. pełniący wtedy służbę policjanta. Niekwestionowanym jest, że interwencja taka faktycznie miała miejsce (przyznał to oskarżyciel prywatny), zbyt jednak dalekim jest wniosek, iż spowodowało to tak intensywny konflikt, że uzasadniałby złożenie niezgodnego z prawdą pomówienia oskarżonego o czyn, którego nie popełnił. Z drugiej też strony nie zauważa sąd innego bardziej aktualnego na

czas zdarzenia konfliktu jaki istniał pomiędzy rodzinami G. i P., z którymi dobre stosunki towarzyskie łączyła S. P.. Krótko przed datą 26 maja 2018r. miały miejsce dwa zdarzenia będące przejawem tego konfliktu. I tak w dniu 22 maja 2018r. miały miejsce oględziny spornej działki, a w przededniu zdarzenia zarzucanego aktem oskarżenia u rodziny P. miało miejsce spotkanie towarzyskie w trakcie którego nieustalona osoba rzuciła butelką w dom rodziny G.. Sąd meriti nie wziął tych okoliczności pod uwagę i nie rozważył czy ewentualnie mogły one stanowić motywację dla takich a nie innych działań oskarżonego.

K. G. (1) zeznał, iż bezpośrednio po zdarzeniu wracając z łąki przekazał rodzicom oskarżonego, że został pobity przez ich syna, (potwierdzają to w swoich zeznaniach H. P. i J. P.). Dlatego nierozumiejącym jest – skoro z ich zeznań wynika, że nie uwierzyli tej relacji – podjęcie niezwłocznie działań w celu wyjaśnienia tej kwestii poprzez osobisty kontakt z synem i wysłuchanie jego relacji. Sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego było ich zachowanie, które polegało na poinformowaniu oskarżonego o stawianych wobec niego zarzutach dopiero następnego dnia, pomimo, że zamieszkują w niedalekiej od siebie odległości.

Jako jeden z argumentów przemawiających za odmową dania wiary zeznaniom K. G. (2) i K. G. (3) była pojawiająca się w ich zeznaniach rozbieżność co do krzyków wydawanych przez pokrzywdzonego w czasie ataku oskarżonego, a których miał nie słyszeć małoletni. Nie zwrócił jednak Sąd meriti uwagi na taką

okoliczność, że wnuczek po prostu – z uwagi na znaczną odległość, od miejsca zdarzenia (około 100 metrów) mógł tych krzyków nie słyszeć. Z zeznań K. G. (2) wynika bowiem, że pierwszą rzeczą jaką zauważył i która go zaniepokoiła była nieobecność dziadka na zgrabiarce. Dopiero po przebiegnięciu pewnej odległości i zbliżeniu się do miejsca zdarzenia zauważył oskarżonego, który zobaczywszy go uciekł do lasu. Oskarżyciel prywatny także zeznał, że krzyczał, aby zaalarmować wnuczka, który znajdował się w innej części łąki. W sytuacji gdy K. zaczął biec w jego kierunku, a oskarżony widząc to uciekł, nie było już potrzeby wołania o pomoc.

Faktem jest, że oskarżyciel prywatny na rozprawie – w porównaniu do aktu oskarżenia – podawał różne części ciała, w które zadawane były ciosy oskarżonego (w akcie oskarżenia mowa „jest o uderzeniach w głowę i po całym ciele”, natomiast w zeznaniach jedynie o ciosach w głowę), jednakże z tej rozbieżności nie można wyciągać zbyt daleko idących wniosków. Wynika to z faktu, że realne i odczuwalne następstwa pobicia (deklarowane problemy ze słuchem) odczuwane były przez pokrzywdzonego właśnie w obrębie głowy, dlatego akcentował uderzenia w tą część ciała pomijając te ewentualnie otrzymywane w inne okolice, skoro nie pociągnęły za sobą odczuwalnych następstw.

Przy ocenie materiału dowodowego Sąd I instancji nie uwzględnił również takich okoliczności jak:

- udanie się bezpośrednio po zdarzeniu do Szpitala Powiatowego w R. (k. 7), a następnego dnia do SOR SP ZOZ w P. (k. 8), gdzie

<p>dokonano badań diagnostycznych oraz zaordynowano leki,</p> <ul style="list-style-type: none"> - kontynuowanie leczenia w późniejszym czasie (k. 56), - powiadomienie o zdarzeniu policji, jeszcze 26 maja 2018r. po wizycie w szpitalu; - zawiadomieniu o zdarzeniu członków rodziny, czy też osób znajomych (zeznania Z. M. czy też B. C., która jeszcze tego samego dnia, w godzinach nocnych przyjechała do domu oskarżyciela prywatnego). <p>Nie sposób przyjąć, iż pokrzywdzony dopuścił się wszystkich opisanych wyżej działań planując tak wielowątkową i perfidną intrygę aby niezgodnie z prawdziwym przebiegiem zdarzeń bezpodstawnie obciążyć oskarżonego. Wskazana wyżej dokumentacja medyczna w połączeniu z aktualnie przynajmniej dostępnymi dowodami osobowymi dają w ocenie Sądu Okręgowego podstawę do uznania, iż zdarzenie, o którym mowa w akcie oskarżenia miało miejsce.</p>		
Wniosek		
o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadność zarzutów warunkowała uznanie wniosku za zasadny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Wskazane w pkt 3 uzasadnienia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi w całości przewód sądowy, a w przy ocenie materiału dowodowego będzie miał na względzie uwagi zawarte we wcześniejszej części uzasadnienia.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

	Brak rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów sądowych z uwagi na uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.
--	--

7. PODPIS